

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Davida Rause, Ph.D., a soudců Mgr. Filipa Skřivana a JUDr. Ing. Venduly Sochorové v právní věci

žalobkyně: **Z. Z.**
bytem X
zastoupena Mgr. Helenou Ličkovou, advokátkou
sídlem Vilémovská 966, Praha

proti
žalovanému: **Krajský úřad Olomouckého kraje**
sídlem Jeremenkova 1191, Olomouc

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 6. 4. 2023, č. j. KUOK 39777/2023, sp. zn. KÚOK/126713/2022/OSR/7000,

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žalobkyně nemá právo na náhradu nákladů řízení.
- III. Žalovanému se nepřiznává náhrada nákladů řízení.

Shodu s prvopisem potvrzuje: R. L.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

1. Stavební úřad Magistrátu města Prostějov (dále jen „stavební úřad“) rozhodnutím ze dne 14. 4. 2022, č. j. PVMU68854/2022 61 (dále jen prvostupňové rozhodnutí), na podkladě žádosti K. B. (v průběhu řízení na její místo vstoupil D. B., dále jen „stavebník“) dodatečně povolil stavbu *Rozšíření zpevněné plochy u rodinného domu, na pozemku parc. č. X v katastrálním území Ž.* Žalovaný napadeným rozhodnutím zamítl odvolání žalobkyně a rozhodnutí stavebního úřadu potvrdil.

II. Žaloba

2. Proti napadenému rozhodnutí podala žalobkyně včasnou žalobu. Namítá, že je dodatečně povolená stavba umístěna v rozporu s § 20 odst. 5 písm. c) a § 21 odst. 3 vyhlášky č. 501/2006 Sb., o obecných požadavcích na využívání území (dále jen „vyhláška“). V řízení nebylo prokázáno, že existuje právními předpisy vyžadovaná část pozemku schopná vsakování dešťové vody. Žalovaný neuvedl, jakým způsobem dospěl k závěru, že jsou podmínky vyhlášky splněny. Správní orgány nemohou nekriticky přijmout podklady doložené stavebníkem a v nich obsažené závěry či výsledky výpočtů. Z napadeného rozhodnutí je zřejmé, že správní orgány údaje doložené stavebníkem nijak neověřovaly. Žalovaný sice tvrdí, že plochu vsakování přepočítal, samotný výpočet však nezveřejnil.
3. Srážková voda z pozemku je vzhledem k navýšení terénu a vyspádované betonové ploše odvedena na pozemek žalobkyně. V důsledku toho jí vzniká škoda. Žalobkyně neměla možnost se k navrženému řešení odvádění vody z pozemku stavebníka vyjádřit. Po obdržení oznámení o pokračování v řízení se v rámci nového projednání neuskutečnilo místní šetření, kde by mohli účastníci porovnat dokumentaci se skutečným stavem. Žalovaný v odůvodnění napadeného rozhodnutí převzal bez vlastní úvahy či vysvětlení obsah technické zprávy Ing. M. ohledně řešení odvodu dešťových vod ze zpevněných ploch. Z té není zřejmé, jak Ing. M. k uvedeným výsledkům dospěl. Například navržený zásyp z těžkého kameniva nebrání odtoku srážkových vod na pozemek žalobkyně, naopak stékání vody napomáhá. Není patrné, kam bude odtékat voda z navrženého žlábků, neboť vsakování je z důvodu zabetonování půdy vyloučeno. Liniové odvodnění zmíněné v napadeném rozhodnutí není vybudováno. Pod dlažbou, kde má být dle projektanta lože z kameniva, je beton. Další kamenivo by stejně pouze zmenšilo vsakovací plochu. Obrubníky nejsou vyvýšeny, takže žádnou vodu nezadržují. Veškerá voda bude odtékat do odvodňovacího kanálku, kde nebude schopna se vsáknout. Odeče, aniž by bylo vyřešeno kam. Zcela chybí řešení odtoku vod ze zastřešených staveb, které vznikly současně se stavbou zpevněné plochy a změnily odtokové podmínky v území. Nevhodnost vyspádování terénu konstatoval i znalec Štěpánek ve svém posudku.
4. Žalovaný se nevypořádal ani s dalšími námitkami žalobkyně. Nezjistil skutečný stav, neboť chybně konstatoval, že neshledal žádné terénní úpravy na posuzovaném pozemku. Přitom je zjevné, že došlo k jeho navýšení vůči pozemku žalobkyně. Žalovaný odmítl námitky týkající se kůlny s tím, že tato není předmětem nynějšího řízení. Žalobkyni však nebylo účastenství v tamějším řízení přiznáno. Stavba kůlny není brána v potaz v rámci výpočtů

54/2023

odtoků vody. To samé platí o doposud nepovolené zastřešené terase, o jejímž odstranění stavební úřad ani přes upozornění žalobkyně nezahájil řízení. Žalovaný postupuje ve stejných věcech odlišně. V rámci řízení sp. zn. KÚOK/113939/2021/OSR/7000 týkajícího se stavby terasy a zídky žalobkyně žalovaný k odvolání paní F. zavázal stavební úřad, aby se námitkami vůči terase a zídce žalobkyně zabýval.

5. Navrhla proto, aby soud rozhodnutí žalovaného zrušil. Na svém procesním postoji setrvala i při jednání soudu.

III. Vyjádření žalovaného

6. Žalovaný odkázal na odůvodnění napadeného rozhodnutí. V něm na str. 7 uvedl, z jakých hodnot vycházel při výpočtu splnění podmínky minimálního poměru půdy pro vsakování. Hodnoty zastavěné plochy zjistil z výkresu zastavovacího plánu, který je součástí správního spisu. Dodatečně povolený záměr nemusí být zcela v souladu se záměry vlastníků sousedních nemovitostí. Stavební úřad stavbu dodatečně povolí, pokud je v souladu s požadavky stavebního zákona a souvisejících předpisů. Tak tomu v nyní posuzované věci bylo.
7. Žalovaný proto navrhuje žalobu jako nedůvodnou zamítnout. Na svém procesním postoji setrval i při jednání.

IV. Posouzení věci soudem

8. Žaloba **není** důvodná.
9. Soud předně konstatuje, že žalobní námitky se v podstatě shodují s námitkami, které žalobkyně uplatnila opakovaně během správního řízení včetně odvolání. Žalovaný se těmito námitkami v napadeném rozhodnutí dostatečně zabýval a soud neshledal v jeho hodnocení a postupu žádnou vadu, v jejímž důsledku by bylo napadené rozhodnutí nepřezkoumatelné.
10. Klíčovou námitkou podané žaloby je nesprávné posouzení dodržení minimální plochy schopné vsakování.
11. Podle § 21 odst. 3 písm. a) vyhlášky *je vsakování dešťových vod na pozemcích staveb pro bydlení splněno [§ 20 odst. 5 písm. c)], jestliže poměr výměry části pozemku schopné vsakování dešťové vody k celkové výměře pozemku činí v případě samostatně stojícího rodinného domu a stavby pro rodinnou rekreaci nejméně 0,4.*
12. Námitkou nedodržení dostatečné plochy pro vsakování dešťových vod se stavební úřad zabýval na str. 6-7 prvostupňového rozhodnutí. Vycházel z celkové plochy dotčeného pozemku (445 m²) a z obsahu plochy, která není schopná vsakování (266,028 m²). Tu vypočetl jako součet plochy rodinného domu (97 m²), kůlny (6 m²) a celkové výměry zpevněných ploch (163,208 m²). Odečtením od celku vznikla plocha 178,792 m², která je schopna vsakování. Pro splnění podmínky minimálního poměru 0,4 přitom byla nutná plocha 178 m². Stavební úřad tedy shledal plochu pro vsakování dostatečnou. Obdobně svůj postup na str. 7 napadeného rozhodnutí popsal žalovaný. Doplnil, že obsah zpevněných ploch zjistil ze zastavovacího plánu, kde jsou zahrnuty a řádně okótovány všechny zastavěné plochy. Oproti stavebnímu úřadu dospěl k mírně odlišnému, ale také vyhovujícímu, výsledku (178,668 m² plochy schopné vsakování). I podle žalovaného tedy byly požadavky vyhlášky dodrženy.

Shodu s prvopisem potvrzuje: R. L.

54/2023

13. Žalobkyně v podané žalobě zpochybnila výpočet (resp. výsledek) plochy schopné vsakování provedený žalovaným. Neuvedla však, v čem by podle ní měl být výpočet žalovaného nepřesný. Správní orgány při svých výpočtech vycházely z technické zprávy a ze zastavovacího plánu (obojí je obsahem správního spisu), přičemž druhý jmenovaný podklad je okótovaným stavebním výkresem, na kterém je plocha zastavěných ploch přesně zaznačena. Žalobkyně v odvolání uvedla, že do zastavitelných ploch nebyly započítány schody a chodník v celkové šířce 3 m. Obojí je však v zastavovacím plánu do zastavené plochy zahrnuto. Do zastavené plochy je zahrnuta rovněž kůlna, kterou žalobkyně zmiňovala v žalobě. Při jednání dne 20. 3. 2025 soud poskytl žalobkyni prostor vyjasnit, které další plochy měl žalovaný opomenout při výpočtu zpevněných ploch. Žalobkyně na žádné konkrétní pochybení žalovaného neupozornila, pouze odkázala na svůj výpočet, který jí vyšel odlišně. Soud ověřil, že žalobkyně v odvolání skutečně provedla svůj vlastní výpočet zastavěných ploch. Zahrnula do něj dům (97 m²), kůlnu (6 m²), komunikaci (58,89 m²), stání vjezd (31,5 m²), terasu (21,7 m²) a schody k terase (1 m²). Uvedený výsledek 216 m² však nepředstavuje plochu pro vsakování (jež má být min. 178 m²), nýbrž součet zastavěných ploch, který je nutno odečíst od celkové výměry pozemku, aby byla zjištěna plocha schopná vsakování. Součet zastavěných ploch vypočtený žalobkyní (216 m²) je podstatně nižší než údaj, z něhož vycházel stavební úřad (266,028 m²) nebo žalovaný (266,332 m²). Ani výpočet žalobkyně tak dodržení minimální hodnoty pro vsakování nezpochybnil.
14. Výpočet správních orgánů považuje soud za dostatečný a zcela přiměřený v reakci na obecně vznesenou námitku žalobkyně. Nepřípadné je tvrzení, že žalovaný nevysvětlil, jak k výsledku dospěl, neboť takovou informaci napadené rozhodnutí obsahuje (viz bod 12 výše). Pokud žalobkyně žádný vlastní ucelený výpočet ani odborné stanovisko zpochybňující závěry stavebního úřadu nepředložila, byl postup žalovaného zcela adekvátní. Žalovaný na základě zastavovacího plánu provedl vlastní výpočet plochy, která není schopna vsakování, tu odečetl od celkové výměry pozemku a takto získanou plochu schopnou vsakování poměřil s celkovou plochou pozemku. Zástupkyně žalovaného při jednání ozřejmila, že vzhledem k tomu, že nemají k dispozici projektovou dokumentaci v digitální podobě, prováděli výpočet podle zastavovacího plánu, z něhož podle uvedených kót „ručně“ vypočetli obsah dílčích ploch zahrnutých do zpevněných ploch a takto získané výsledky sečetli. Způsob výpočtu názorně dokládá listina obsažená na č. l. 112 soudního spisu, kterou byl proveden důkaz při jednání. Správnost výpočtu ověřila zaměstnankyně žalovaného před jednáním rovněž v programu Autocad po nascanování zastavovacího plánu (to dokládají listiny na č. l. 113 a 114 soudního spisu, kterými soud rovněž provedl důkaz). Žalovaný i stavební úřad tedy řádně ověřili, že minimální hodnota pro vsakování byla v daném případě dodržena. Pouhá skutečnost, že se vypočtená hodnota blíží minimální přípustné hodnotě, neznamená, že by měl žalovaný volit nějaký jiný (detailnější) postup, případně žalobkyni před vydáním rozhodnutí na výsledky provedených výpočtů výslovně upozorňovat.
15. Námitky ohledně nesprávného posouzení otázky vsakování tak nejsou důvodné.
16. Žalobkyně v žalobě stejně jako v odvolání poukázala na nedostatky staveb kůlny, zastřešení terasy, plotu a na to, že správní orgány nezahrnuly tyto stavby do úvah o vsakování a odtoku vody. Tyto námitky se však (mimo výpočet ploch vsakování, který byl řešen výše) míjí s předmětem nynějšího řízení. Ten byl stavebním úřadem (i projektovou dokumentací)

Shodu s prvopisem potvrzuje: R. L.

54/2023

vymezen jako „Rozšíření zpevněné plochy u rodinného domu, na pozemku parc. č. X v katastrálním území Ž.“. Námitkám směřujícím mimo takto vymezený předmět řízení o dodatečné povolení stavby se správní orgány ani soud nemohou věnovat. To ostatně žalobkyni vysvětlil již žalovaný na str. 8 napadeného rozhodnutí a dodal, že kůlna byla povolena územním souhlasem ze dne 3. 9. 2015 a její plocha byla do celkové zastavěné plochy pozemku zahrnuta. Zpevněná plocha terasy je součástí projednávaného stavebního záměru, jak vyplývá z výkresu zastavovacího plánu. Na tom, že se námitkami nesouvisejícími s předmětem řízení nelze zabývat, nemůže nic změnit ani případně jiný postup žalovaného v obdobné věci. Ten totiž mohl být odůvodněn specifiky daného řízení nebo odlišně vymezeným předmětem.

17. Nedůvodná je rovněž argumentace o absenci místního šetření. Podle žalobkyně mělo proběhnout místní šetření, kde by stavební úřad mohl řádně zjistit skutkový stav, zejména zkontrolovat, zda projektová dokumentace odpovídá skutečnosti. Žalovaný v napadeném rozhodnutí na str. 9 uvedl, že se dne 17. 12. 2019 konalo ústní jednání s ohledáním místa stavby, z něž byl vyhotoven protokol. Součástí správního spisu jsou fotografie z tohoto jednání (č. 11 správního spisu). V prvostupňovém rozhodnutí stavební úřad uvedl, že vzhledem k tomu, že se jednání na místě stavby uskutečnilo, ve stavební činnosti nebylo pokračováno a rozsah stavby zůstal stejný, nenařizoval s ohledem na zbytečné náklady a zatěžování dotčených osob další ústní jednání na místě stavby. Skutečnosti, které měl dle zrušujícího rozhodnutí žalovaného zjistit, zajistil od stavebníka na základě výzvy ze dne 24. 9. 2020.
18. Soud souhlasí se žalovaným, že v daném případě nebylo třeba znovu nařizovat ústní jednání na místě samém. Jak je patrné z výzvy k vyjádření k podkladům rozhodnutí ze dne 11. 10. 2021, žalobkyně byla vyrozuměna, že stavební úřad shromáždil veškeré podklady, které jsou dle jeho názoru potřebné a dostatečné pro vydání rozhodnutí ve věci. Vyrozuměl žalobkyni, že může nahlédnout do spisu, seznámit se s podklady rozhodnutí a vyjádřit se k nim písemně nebo ústně do protokolu. To ostatně žalobkyně, jak sama píše ve svém vyjádření ze dne 1. 11. 2021, učinila. Není tedy pravda, že by žalobkyně neměla možnost se k věci vyjádřit nebo se seznámit s podklady rozhodnutí. Pokud jde o tvrzenou možnost porovnat projektovou dokumentaci se skutečným stavem při místním šetření, takový požadavek byl nadbytečný. Jak správní orgány žalobkyni opakovaně vysvětlily, stavebník může záměr v souladu s projektovou dokumentací dokončit až poté, co dodatečné povolení nabude právní moci.
19. Správní orgány podle soudu nepochybily ani v tom, že na pozemku stavebníka nezjistily terénní úpravy. Jak z prvostupňového, tak z napadeného rozhodnutí je patrné, že správní orgány nepřehlédly, že jsou části zpevněných ploch vyspádovány k pozemku žalobkyně a že byly podbetonovány. Při povolování stavby se však stavba posuzuje jako jeden funkční celek (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 29. 11. 2012, č. j. 7 As 120/2012-40). Skladovací, odstavné a samozřejmě i další obdobné plochy mohou a nemusí být, a to v závislosti na způsobu jejich provedení v konkrétních případech, samostatnými stavbami (viz § 2 odst. 3 stavebního zákona). Pokud jimi budou, bude většinou k jejich zřízení třeba nejprve provést určitou „úpravu“ stávajícího terénu a teprve poté, kdy bude pozemek takto připraven (upraven), bude na něm možné zřídit např. odstavnou nebo parkovací plochu, která ale sama již terénní úpravou obvykle nebude (srov. MALÝ, S. § 3 [Terénní úpravy a zařízení]. In: M A L Ý, S. *Stavební zákon: Komentář*). O takové úpravě se pak nevede

Shodu s prvopisem potvrzuje: R. L.

54/2023

samostatné řízení, ale je posouzena v rámci řízení o (dodatečném) povolení stavby. Soud souhlasí se žalovaným, že úpravy terénu vzniklé na pozemku odpovídají výsledku stavební činnosti související s dodatečně povolovanou stavbou. V nynějším případě tak nedošlo k samostatně provedené stavební (terénní) úpravě, jak míní žalobkyně, proto činnost stavebníka mohla být posouzena v rámci řízení o dodatečném povolení stavby (obdobně rozsudek Městského soudu v Praze ze dne 6. 12. 2023, č. j. 8 A 43/2022-38).

20. Žalobkyně správním orgánům vyčítá, že kromě výpočtu zastavěné plochy nekriticky přejaly také řešení odtoku vod předložené stavebníkem. Stavební úřad k odtoku srážkových vod na str. 8 prvostupňového rozhodnutí uvedl, že je řešeno navrženým žlabem podél hranice s pozemkem parc. č. XA. Podél žlabu je v místech oplocení navezena vrstva kačírku, která sama o sobě zamezí odvodu srážkových vod mimo pozemek stavby. Samotný stavební pozemek je svažité v jižním směru k pozemku parc. č. XB. V rámci dopracování projektové dokumentace bylo doloženo opatření na zadržování srážkových vod zpracované Ing. M., autorizovaným inženýrem pro stavby vodního hospodářství a krajinného inženýrství. Navržené řešení vyhodnotil stavební úřad jako dostatečné. Upozornil, že kompletní řešení svedení srážkových vod (žlab) může být realizováno až poté, co dodatečné povolení nabude právní moci. Pokud by stavebník pokračoval ve stavbě do jeho vydání, dopouštěl by se přestupku. Obdobně se vyjádřil také žalovaný.
21. Stavebník v novém projednání (po předchozím zrušujícím rozhodnutí žalovaného) doplnil projektovou dokumentaci, ve které projektant navrhl řešení odvodu dešťových vod ze zpevněných ploch. Z té vyplývá, že příjezdová komunikace je v současné době provedena ze zámkové dlažby se zapískovanými spárami. Mezi komunikací a oplocením se sousedním pozemkem p. č. XA je terén upraven zásypem z těžného kameniva frakce 16-32 mm. Zásyp slouží jako bariéra odtoku srážkových vod na sousední pozemek. Návrh počítá s odvodňovacím žlábkem podél šterkového zásypu. U brány je liniové odvodnění zamezující odtoku vody na komunikaci. Pod dlažbou bude provedeno lože z těžného kameniva obaleného geotextílií. Dlažba bude mít dostatečnou retenci, což vypočítal program ASIO Brno.
22. Soud nesdílí argumentaci žalobkyně, že by správní orgány měly k návrhu Ing. M. vyjadřovat (další) vlastní úvahy nebo že by jejich úvahy byly nedostatečné. Autorizovaný inženýr zpracoval návrh řešení odtékání vody z pozemku stavebníka. Pokud návrh nebudí pochybnosti o proveditelnosti, resp. účinnosti, není na stavebním úřadu, aby prováděl další úvahy nebo vysvětloval, proč s navrženým řešením souhlasí. Je třeba připomenout, že řízení o dodatečném povolení stavby je řízením o žádosti a je tedy do jisté míry logické, že správní orgány vycházejí z dokladů předložených stavebníkem (žadatelem), tj. akceptují i jím navrhované řešení, dodržuje-li zákonem požadované podmínky na výstavbu.
23. S tím souvisí i odpověď na námitky žalobkyně týkající se řešení stékání vody na její pozemek. Soud při jednání dokazoval fotografiemi doloženými žalobkyní (č. l. 7-10, 28-32, 34-35, 64, 100-111), jakož i znaleckým posudkem prof. RNDr. Ing. P. Š., CSc. (č.l. 36-63). Na základě těchto důkazů bylo prokázáno, že k zatékání vody na pozemek žalobkyně v době vydání napadeného rozhodnutí docházelo. Fotografie však zachycují stav před dokončením stavby v souladu s jejím dodatečným povolením. Problém s odtokem srážkových vod na pozemek žalobkyně správní orgány nepopíraly, právě proto jsou součástí dodatečného povolení navržená opatření k jeho řešení. K zadržování vod na pozemku

Shodu s prvopisem potvrzuje: R. L.

žalobkyně zpracoval autorizovaný inženýr (Ing. M.) návrh opatření, která měla vyřešit odtékání vody z pozemku stavebníka. Stavební úřad toto řešení v rámci dodatečného povolení schválil. Nelze přisvědčit námitkám, že některé části navrženého řešení zatím nebyly realizovány. Jak soud zmínil výše, problémy s odtokem srážkových vod by měly ustát po realizaci celého komplexu navržených opatření, nicméně stavebník může navržené odvodnění realizovat až po právní moci rozhodnutí o dodatečném povolení stavby. Žalobkyně konkrétně nevysvětluje, proč by měly navržené prvky odvodnění selhávat jako celek. Na jednotlivé části navrhovaných opatření totiž nelze nahlížet samostatně, neboť ty mají zajistit požadované řešení až právě ve svém souhrnu. Dílčí výtky o nevhodnosti jednotlivých částí navrženého odvodnění (např. že záchytný žlábek končí v části sousedního pozemku, která je vyvýšena, tudíž do ní voda nedoteče) žalobkyně nepodepřela odborným vyjádřením či posudkem. Při konfrontaci s návrhem autorizovaného inženýra tak tyto obavy žalobkyně nemohou obstát. Ukáže-li se v budoucnu, že byla přijatá opatření nedostatečná, lze takovou situaci řešit buďto podnětem stavebnímu úřadu k odstranění stavby (bude-li, byť jen část stavby, realizována v rozporu s dodatečným povolením), případně v rovině soukromého práva.

24. Na provedení důkazu žádostí o informace a rozhodnutím o této žádosti zástupkyně žalobkyně při jednání netrvala; o těchto důkazních návrzích proto soud nerozhodoval. Návrh žalobkyně na provedení výslechu svědka D. B. a znalce Š. soud zamítl pro nadbytečnost. Oba důkazy měly směřovat k potvrzení, že v době vydání napadeného rozhodnutí docházelo k zatékání na pozemek žalobkyně. To však již soud měl za prokázané na základě fotografií doložených žalobkyní (viz bod 23). Pokud žalobkyně navrhovala, aby se znalec Š. vyjádřil rovněž k navrženým opatřením ohledně řešení odtoku srážkových vod, dostatečnost navržených opatření byla předmětem posouzení soudu (viz body 21 a 22 výše), přičemž soud při jejím hodnocení vycházel ze skutkového stavu zjištěného v předcházejícím správním řízení (§ 75 odst. 1 s. ř. s.). Pokud žalobkyně hodlala správnost navržených opatření kvalifikovaně zpochybnit, měla tak učinit v předcházejícím správním řízení, nikoliv až v řízení před soudem. V soudním řízení správním totiž zpravidla není prostor pro důkazy, které mohly být provedeny v řízení před správními orgány; ostatně žalobkyně ani netvrdila, že by odborné stanovisko v tomto směru nemohlo být obstaráno dříve (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 3. 2. 2010, č. j. [1 Afs 103/2009-232](#)). Navíc ani v řízení před soudem žalobkyně nepředložila znalecký posudek nebo odborné vyjádření, které by kvalifikovaně zpochybnilo dostatečnost či vhodnost navržených opatření (k nimž by se eventuálně mohl znalec při navrhovaném výslechu vyjádřit). Posudek znalce Š., kterým byl proveden důkaz, totiž byl zpracován v červenci 2020, a nereaguje tak na návrh opatření zpracovaný Ing. M. z prosince 2020.

V. Závěr a náklady řízení

25. Ze shora uvedených důvodů soud žalobu zamítl dle § 78 odst. 7 s. ř. s. O náhradě nákladů řízení soud rozhodl dle § 60 s. ř. s. Neúspěšná žalobkyně nemá právo na náhradu nákladů řízení, žalovanému v souvislosti s tímto řízením žádné náklady nad rámec jeho běžné úřední činnosti nevznikly.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s.ř.s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu

a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Brno 20. března 2025

David Raus v.r.
předseda senátu